

Formand meget rigtigt manede det til paa Mødet i København i Januar — har „slaaet Kongsporten op“, idet de nu vil give baade gifte og ugifte Kvinder Valgret og Valgbarhed til Kommunen.

Hvis Kvindernes Valgret ikke var bleven knyttet til en Udvidelse af Mændenes, kunde vi saaledes være sikre paa at faa den i næste Rigsdagssamling, og det er en saa stor og betydningsfuld Sag, at den burde have haft sit eget Lovforslag. Men vi maa nu haabe, at Lovgiverne maa kunne enes om det foreliggende Lovforslag, og vi Kvinder maa vise, at vi er vaagne, og vi vil drage stadig større og større Kredse af Kvinder med ind i Arbejdet for Valgretten.

Naar jeg saa skal gøre Rede for Arbejdet i det forløbne Aar, vil jeg begynde med det, som vi har sat os som vor vigtigste Opgave, nemlig om mulig at faa hele Landet med i denne Bevægelse, som har Kvindens Anerkendelse som Statsborger med fulde statsborgerlige Rettigheder, til Formaal. Vi vilde derfor gerne se at faa dannet Kredse overalt, saa vi i Ordets fuldeste Betydning blev Repræsentant for hele Landets Kvinder. Dette Maal har vi endnu ikke helt naaet; men vi er kommet et godt Stykke frem paa Vejen. Siden Fællesmødet i Fjor er der dannet 27 nye Kredse, og adskillige flere er under Opsejling, og de er alle dannet paa vort klare og tydelige Krav: fuld Valgret og Valgbarhed for Kvinder som for Mænd. Dansk Kvindesamfund staar altsaa stærkere end nogensinde før.

De nedsatte Udvalg har ogsaa arbejdet flittigt, og jeg vil nu oplæse den skriftlige Beretning fra Udvalgenes Formænd.

Valgretsudvalget har i det forløbne Aar ikke brudt nye Baner, alle de mulige Veje for godt Arbejde har vistnok ogsaa hidtil været betraadt, saa der ikke har været andet at gøre end at følge i de gamle Spor i det Haab, at ligesom Draaben gradvis udhuler Stenen, saaledes maa ogsaa den aldrig svigtende Interesse og de taalmodigt gentagne Forsøg føre os nærmere og nærmere til Maalet. Det meste af, hvad der har været foretaget af Valgretsudvalget, har imidlertid efterhaanden været omtalt i „Kv. og Sf.“, saa dette skal derfor kun blive en ganske kortfattet Beretning af de vigtigste Kendsgerninger. I September opfordrede Valgretsudvalget samtlige Kredsstyrelser til at sende deres henholdsvis Lands- og Folketingsmænd en skriftlig Anmodning om at arbejde for Kvindernes — de giftes saavel som de ugiftes kommunale Stemmeret under den da forestaaende Rigsdagssamling. Fra saa godt som alle Kredsstyrelserne har Valgretsudvalget modtaget Meddelelse om, at Hvervet var udført. Derefter har Valgretsudvalget ført Forhandlinger angaaende D. K. S.'s Indtræden i *Danske Kvinde-*

foreningers Valgretsforbund. Udfaldet vil være Dem alle bekendt, idet Mødet af Kredsformænd i Januar vedtog Indmeldelsen; Styrelsens Bevægelse til at fremkomme med Forslag herom, har der været gjort udførlig Rede for i „Kv. og Sf.“. D. K. S. er herved indmeldt i den store internationale Kvindevalgretsalliance og arbejder nu sammen med Kvinderne over hele Verden. Endnu inden D. K. S. var traadt ind i *Valgretsforbundet*, foretog disse to Organisationer i Forening en Henvendelse til de enkelte Medlemmer af Rigsdagens Fællesudvalg angaaende det kommunale Valgretsforlag. Hvert Medlem blev personlig og mundtlig anmodet af en eller to Repræsentanter for disse Organisationer om at virke for, at Kvinderne fik den kommunale Stemmeret paa samme Vilkaar som Mænd og navnlig ikke at glemme de gifte Kvinder. Samtidig hermed afholdtes — ogsaa af de to nævnte Organisationer i Forening — et større offentligt Møde i København for at slaa til Lyd for samme Sag. Endelig har der været ført en Del Underhandlinger med „Københavns Kvindevalgretsforening“, der, som bekendt, er i Færd med at danne et Landsforbund af Kvindestemmeretsforeninger, idet det fra alle Sider anses for overordentlig betydningsfuldt for selve Sagen, at det paatænkte Landsforbund og D. K. S. kan komme til at arbejde Haand i Haand, saa at de ved deres adskilte Virksomheder ikke skal komme til at virke splittende paa Kræfter og Interesser. Der er imidlertid endnu ingen Afslutning kommet paa disse Forhandlinger, som formentlig vil kunne fortsættes med mere Held, naar Sagernes Udvikling bedre kan overses. Har Valgretsudvalget nu saaledes ingen paaviselige Fremskridt at opvise, saa bør vi dog ikke modløse sige til os selv, at vort Arbejde har været spildt, dette Aars lige saa lidt som de foregaaende. Som en stor og glædelig Overraskelse har det saaledes sikkert været for alle, der interesserer sig for Kvindesagen og navnlig Spørgsmaalet om Kvindevalgretten, at iagttagelse den Enighed, der har hersket mellem de forskellige Partier paa Rigsdagen om, at de gifte Kvinder saavel som de ugifte bør have Indflydelse paa Kommunens Anliggender, et Spørgsmaal, der indtil for kort Tid siden har været meget omstridt. D. K. S. kan ikke lade være med at tilskrive sit mangeaarige, ihærdige og aldrig svigtende Arbejde for Kvindesagen en stor Andel i denne Strømkæntning. . . Lad os derfor fortsætte uden at trættes eller tabe Mødet, idet vi mindes Susan Anthonys Ord, der mere og mere bliver bevist af Udviklingens Gang: „Failure is impossible“.

Det af D. K. S. nedsatte **Udvalg, som skulde søge at virke til Formindskelse af Voldsforbrydelser mod Kvinder** har ikke set kendelige Frugter af sit Arbejde, men mener derfor ikke, at dette er spildt. Da i Forsommeren den oprørende For-